

ախորժեղի են, թէպէտ և մեզի համար նոյն մերձաւոր յարաբերութիւններն չունենան: Հոմերոս երբ ուզէ՝ Վեստոյի համոզողական ճարտասանութիւնը նկարագրել, կ'ըսէ՝ թէ Մեղրի պէս խօսի: Բեբէն էր ծառայէ: Թէպէտ և ուրիշ տեղ ալ կ'ըսէ՝ որ Վեթիկոս-Մեթիկոս աւելի բաղն է: Պլատոնի համար ալ կը պատմեն՝ թէ խանձարոց մէջ քուն ըլլալու ժամանակ՝ բերնին վրայ մեղուներ հանգչելով, գուշակեցին որ որ մը անուանի քաղցրախօս ճարտասան մը պիտի ըլլայ: Սանուկն Պինդարոս՝ ծնողացմէ մրտենեաց ճիւղերու վրայ ձգուած ըլլալով, մեղուները զինքը սնուցին, կ'ըսեն, կաթի տեղ մեղը ջամբելով: Երբ բանը նաև Վաքնիսի, և ուրիշ մեծամեծ քերդողաց համար ալ կը պատմուի: Վսենոփոն իր ոճոյն քաղցրութեանն ու վայելքաբանութեան համար՝ Մեղոս ափէնայոց կոչուեցաւ: Հին նկարի մը մէջ, լոգարանի մը

կամ յաւերժահարսանց պաշտամանքը նուիրեալ քարայրի մը մուտքին վրայ մեղու մը նկարուած էր: անշուշտ պատկերահանը անով կ'ուզէ իմացընել թէ ինչպիսի զգուշութիւն պէտք է այն սրբաւանութիւն տեղերէն պղծագործ մարդիկն հեռացընել, ինչպէս որ ժիր մեղուն ապականիչ միջատներն իր փեթակէն դուրս կը հալածէ:

Մեղուն Հուլմայեցւոց մէջ՝ չարագուշակ կը սեպուէր, և ընդ հակառակն բէովտացւոց և ատտիկեցւոց մէջ բարեգուշակ: Պլուտարքոս Բրուտոսի վարքին մէջ կ'ըսէ թէ գործողութեան մը սկիզբը մեղուաց երևնալը ձախորդութեան նշան էր: Ենթադրուի համար Վպպիանոս մասնաւոր կը յիշատակէ թէ այն պատերազմին նախընթաց օրն որ Պոմպէոս Փարսալիոյ մէջ յաղթուեցաւ ու փախաւ, մեղուաց խումբ մը բագնաց վրայ ժողվուած էին:

ԱԳՌԱԻՆ ՈՒ ԱՂՈՒԷՍ

Ոստի մը ծայր
Պարոն ագռաւն էր թառեր .
Բերանն աւար
Վողցած պանրի կտոր մ'ունէր :
Հոտը կ'առնու
Բզուէսը վեր վեր կ'իյնայ .
Բնուշ լեզու
Կու գայ վարէն ձայն կու տայ .
Բարե, բարե,
Պարոն ագռաւ,
Վեզ շատ արե .
Ո՛հ, ինչ աղւոր
Ինչ գեղեցիկ
Ես իրաւ որ :
Սուտ չըկարծես,
Թէ ձայնդ ալ է
Սա տեսքիդ պէս,
Դուն մէկ հատիկ
Բնտառիս մէջ հիւր հաւերուն ես փունիկ :
Եւ լըսելով խընտումէն
Կ'եղէ ագռաւն ինքիրմէն .

Կըտուց մը լայն կը բանայ
Որ անուշ ձայնը ձրգէ .
Որսը բերնէն վար կ'իյնայ .
Ըջուէսն իսկոյն կը խրլէ ,
Օայս ըսելով իրեն հոն .
Ս'իամիտ Պարոն ,
Ղարնա խելք սուրէ .
Ըմէն շողոքորթ կ'ապրի անոնցմէն
Որոնք կը խաբուին իր անուշ լեզուէն .
Ըս դասն որ հիմա դու ինծմէ առիր ,
Կ'արժէ , խօսք չըկայ , կըտոր մը պանիր :
Ըգուան ամօթով
Սըրտին երուքով
Լորդում կ'ընէ հոն , թէպէտ քիչ մը ուշ ,
Ս'էյմ'ալ չաւտալու լեզուաց փաղաքուշ :

ԼԱՅՈՒՆԻՆ

Լիբսանպուրի պալատը :

Լիբսանպուրի պալատն իր պարտէզներովը միատեղ առած՝ Վիսիլը-ռիէն վերջը Վաղղիոյ ամենէն ընդարձակ, փառաւոր ու նորակերտ պալատն է : Իր շինուած տեղը առաջ հռովմայեցւոց բանակատեղի մըն էր, վերջէն իբրեւ աննշան տեղ մը երեսի վրայ մնացած էր անանկ որ երբեմն անգործ ու յետոյ մշակեալ, երբեմն բնակութիւն լեցուած ու վերջէն անապատացեալ տեղ մը եղած է, ինչպէս որ կը պատահի ընդհանրապէս մեծ քաղաքներուն չորս բոլորը եղած երկիրներուն . վասն զի Ս.Օ. դարուն վերջերը որոշուեցաւ հոն պալատ մը շինուելու : Սոպէր-տը-Հարլէյ-տը-Սանսի, ամենէն առաջ հոն պալատ մը կանգնել տուաւ, ու շինելէն վերջը Լաբինէյ-Լիբսանպուրի դքսին ընծայեց, որն որ շատ մեծցուց ու գեղեցկացուց զայն . և իրեն անուամբը ինչուան հիմա Լիբսանպուր կը կոչուի : Ս'արիամ Ս'էտիչի Հենրիկոս Դ^{էն} այրի կինը ու Լուդովիկոս Ժ. Դ^{էն} մայրը գնեց իրմէ ան պալատն իր բոլոր երկիրներովը : (1612) Ս'արիամ Փլորենտիա ծնած ու մեծցած ըլլալով ուզեց որ իր շինելու պալատն յիշեցընէ իրեն իր

ծննդեան երկիրը . որով իր Յակոբ տէ Պրոս ճարտարապետին յանձնեց որ շինուելու պալատը փլորենտեան ճաշակով ըլլայ : Տէ Պրոս թագուհւոյն փափաքը կատարել ուզելով, Փլորենտիոյ Վիդզի ըսուած պալատին օրինակին վրայ շինեց իր յատկագիծը . Ս'արիամ Ստալիոյ, Վերմանիոյ և ուրիշ մեծ քաղաքաց երևելի ճարտարապետներուն կարծիքն ալ առաւ, և անոնց միաբերան հաւանութիւնն առնելէն վերջը հրամայեց որ սկսի պալատին շէնքը : (1615)

Լիբսանպուրի պալատը մասնաւորապէս նշանաւոր է իր համեմատութեանցը գեղեցկութեամբն, իր ճիշդ չափակցութեամբը և կատարեալ կանոնաւորութեամբն . բայց շիտակն ըսելով ահեղ գեղեցկութեանը պատճառաւ, վայելչութիւնն ու փափկութիւնը պակաս է : Ըս պալատիս գետնայարկը տոսկանեան ճարտարապետութիւնը շինուած է, առաջին յարկը դորիկեան և երկրորդը յոնիական . ասոնք մէկ-մէկէ հեռու են 60 գրկաչափ զուգահեռական միջոցով մը : Իր ամէնէն գեղեցիկ կողմը՝ Վուրնոն փողոցին վրայ եղածն ու քաղքին կողմի երեսն է : Իր երկու կողմը մեծամեծ վրանաձև շինուածքներ կան ու մշտեղն ալ գմբէ-